

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 1440 /DPSS
DATA 28.06.2011

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
320 28.06.2011

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2009 privind pescuitul și acvacultura*”, inițiată de domnii senatori independenți Ovidius Mărcuțianu și Vasile Nedelcu (Bp. 47/2011).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul armonizării prevederilor acesteia cu cele ale *Legii nr. 46/2008 – Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare*.

Potrivit *Expunerii de motive*, soluțiile legislative propuse sunt necesare „în condițiile interesului crescând al societății civile pentru dezvoltarea turismului rural și de destindere prin practicarea pescuitului recreativ/sportiv pe apele cu potențial salmonicol, activitate încurajată de politica guvernamentală prin Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului”.

II. Observații

1. Din analiza inițiativei legislative rezultă că, în realitate, aceasta vizează modificarea și completarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2008*, astfel cum aceasta a fost modificată și completată prin *Legea nr. 317/2009 de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2008*.

2. În *Expunerea de motive* se precizează faptul că atribuțiile Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură (ANPA), așa cum sunt prevăzute la art. 4 alin. (3) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2008*, sunt în contradicție cu *Codul silvic*.

Analiza prevederilor *Legii nr. 46/2008* confirmă, însă, faptul că nu există elemente care ar putea veni în contradicție cu prevederile *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2008*, deoarece *Codul silvic* nu face nicio referire la resursele acvatice vii din apele cu potențial salmonicol, acestea fiind administrate, conform art. 3 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2008*, de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale prin ANPA.

Temerea că ANPA ar putea concesiunea sau privatiza terenuri pe care sunt amplasate păstrăvării ce aparțin Regiei Naționale a Pădurilor Romsilva este neîntemeiată, deoarece ANPA exercită această atribuție doar pe terenurile pe care le are în portofoliu și care au fost preluate de la Agenția Domeniilor Statului.

Menționăm faptul că, atât ANPA, cât și Administrația Rezervației Biosfera Delta Dunării sunt instituții ale statului, finanțate integral de la bugetul general consolidat, cu atribuții în administrarea resurselor acvatice vii și fără atribuții în desfășurarea activităților comerciale.

Prin urmare, Regia Națională a Pădurilor Romsilva nu poate fi asimilată ca fiind administrator al statului cu atribuții similare celor două instituții menționate.

Din această cauză, legiuitorul a prevăzut la art. 4 alin. (4) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2008* că ANPA poate delega prin protocol, administrarea resurselor acvatice vii din habitatele piscicole naturale către alte

instituții publice ale statului tocmai pentru a se putea stabili atribuțiile administratorului delegat, astfel încât să nu contravină principiilor de bază care stau la baza administrării acestor resurse.

3. În ceea ce privește **pct. 1** al inițiativei legislative, precizăm faptul că soluția preconizată nu se justifică, deoarece art. 4 alin. (4) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2008* prevede că „*Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură poate delega, pe bază de protocol, administrarea resurselor acvatice vii din habitatele piscicole naturale către alte instituții publice ale statului*”, fapt care s-a și întâmplat, ANPA încheind protocol privind delegarea administrării resurselor acvatice vii din apele de munte cu Regia Națională a Pădurilor Romsilva. De altfel, și în *Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 15/2001 privind condițiile de practicare a pescuitului recreativ/sportiv, regulamentul de practicare a pescuitului recreativ/sportiv, precum și modelele permiselor de pescuit recreativ/sportiv* se stipulează, la art. 1 alin. (3), că „*Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultura, denumită în continuare ANPA, poate delega pe bază de protocol administrarea resurselor acvatice vii din habitatele piscicole naturale din apele de munte către administratorul pădurilor proprietate publică a statului*”.

4. În ceea ce privește **pct. 2** și **pct. 3**, considerăm că nu se justifică, deoarece ANPA nu are atribuții privind concesionarea terenurilor aparținând fondului forestier național.

5. **Pct. 4** al inițiativei legislative nu poate fi acceptat, de asemenea, deoarece administrarea resurselor piscicole nu se poate delega tuturor regiilor autonome pentru a fi exploatate. Exploatarea resurselor acvatice se face de către societăți comerciale de profil sau de pescari profesioniști sau amatori, în condițiile legii.

6. Deoarece s-a observat că în România au apărut o mulțime de așa zise asociații de pescari sportivi, care nu fac decât să vândă permise, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale a considerat că trebuie stopat acest fenomen prin autorizarea acelor asociații care într-adevăr se ocupă de mediu. Autorizarea asociațiilor se face prin aplicarea procedurilor stabilite de administrator.

Prin urmare, nu susținem soluția legislativă propusă la **pct. 6** al inițiativei legislative, respectiv nu susținem o limitare a eliberării autorizațiilor de pescuit doar către pescuitul comercial.

7. Totodată, considerăm că modificarea propusă la **pct. 7** nu este justificată, deoarece din definiția bazinului hidrografic, respectiv „*suprafața totală de teren de pe care își colectează apele un curs de apă principal (fluviu sau râu) și afluenții săi, respectiv un lac sau o mare închisă*”, rezultă că acesta este natural.

8. Referitor la **pct. 8** al inițiativei legislative, precizăm faptul că zona de pescuit se referă, în principal, la locul unde se practică pescuitul. Prin urmare, aceasta reprezintă modalitatea de acces la resursele acvatice vii ce aparține domeniului public al statului într-o anumită zonă.

9. În ceea ce privește **pct. 9**, considerăm că sintagma „*organizațiile din domeniul pescuitului*” este acoperitoare.

Pe de altă parte, de la data apariției *Legii nr. 317/2009*, respectiv 21 octombrie 2009, până în prezent a trecut o perioadă ce depășește termenul de 90 de zile, iar normele aprobate de ministerul agriculturii și dezvoltării rurale au fost deja emise.

Prin urmare, considerăm că modificarea art. 9 din ordonanță nu este justificată.

10. Modificările propuse la **pct. 10**, referitor la **alin. (1)** al **art. 23**, nu schimbă sensul articolului. În cazul delegării administrării resurselor acvatice vii din zona de munte, prin protocolul încheiat se specifică regulile stabilite de administratorul delegat.

Alin. (2) nu se justifică, de asemenea, având în vedere argumentele menționate la punctul anterior al prezentului punct de vedere.

În zonele de pescuit amenajate, în sensul în care se propune la **alin. (3)**, resursele acvatice vii aparțin domeniului public, iar în amenajările piscicole efectivul piscicol este privat. Prin urmare, nu se poate interpreta ca fiind similare.

11. Deoarece alineatele propuse a se introduce la art. 23 din ordonanță, prin **pct. 11** al inițiativei legislative, se referă la anumite drepturi ale administratorului delegat, considerăm că acestea nu sunt oportune atâta timp cât la art. 4 alin. (4) se prevede că ANPA poate delega pe bază de protocol administrarea resurselor. Delegarea administrării înseamnă transferarea unor atribuții și obligații pe care aceasta le deține. Prin urmare, aceasta nu poate delega administrarea unor atribuții pe care nu le are, respectiv administrarea directă a resurselor prin acțiuni aducătoare de venituri.

12. Din considerentele menționate anterior, nici **pct. 12, 13 și 14** ale inițiativei legislative nu se susțin.

13. Având în vedere prevederile art.14 și 15 din *Legea nr.213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit căroră, bunurile proprietate publică a statului pot fi concesionate sau închiriate, considerăm că ar fi fost necesară introducerea unui articol distinct care să reglementeze concesionarea resurselor acvatice vii, proprietate publică sau privată a statului, precum și faptul că redevența se va face venit la bugetul statului.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**
Președintele Senatului